

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. december 20.*ⁱ

„Előzetes döntéshozatal – Információs szolgáltatási eljárás a műszaki szabványok és szabályok terén – Szerencsejáték, sorsjáték és fogadás engedély nélküli kínálására vonatkozó tilalmat meghatározó vagy bevezető és engedély nélkül kínált szerencsejáték, sorsjáték és fogadás reklámozására vonatkozó tilalmat bevezető nemzeti szabályozás”

A C-255/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Københavns byret (koppenhágai körzeti bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2016. május 2-án érkezett, 2016. április 19-i határozatával terjesztett elő a

Bent Falbert,

Poul Madsen,

a **JP/Politikens Hus A/S**

ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. május 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. Madsen és B. Falbert, valamint a JP/Politikens Hus A/S képviselőjében S. MacMahon Baldwin és M. Dittmer advokater,
- a dán kormány képviselőjében M. Wolff, M. N. Lyshøj, C. Thorning és J. Nymann-Lindgren, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho és P. de Sousa Inês, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: dán.

- a román kormány képviselőjében L. Lițu és R. H. Radu, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova, L. Grønfeldt, U. Nielsen és G. Braga da Cruz, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. július 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.; a továbbiakban: 98/34 irányelv) 1. cikke 1., 2., 5. és 11. pontja és 8. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Bent Falberttel, Poul Madsennel és a JP/Politikens Hus A/S-szel szemben amiatt indított büntetőeljárásban terjesztették elő, hogy azok az illetékes hatóság által kiadott engedély nélkül nyújtott szerencsejáték-szolgáltatásokra irányuló reklámokat tettek közzé az *Ekstra Bladet* dán napilapban, valamint annak internetes oldalain.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 98/34 irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »termék«: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;
2. »szolgáltatás«: az információs társadalom bármely szolgáltatása, azaz bármely, általában térítés ellenében, távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatás.

E meghatározás alkalmazásában:

- »távolról«; azt jelenti, hogy a szolgáltatást a felek egyidejű jelenléte nélkül nyújtják;
- »elektronikus úton«; azt jelenti, hogy a szolgáltatás kezdőpontjától való elküldése és célállomásán való fogadása adatok feldolgozására (beleértve a digitális tömörítést is) és tárolására szolgáló elektronikus berendezés útján történik, valamint annak elküldése, továbbítása és vétele teljes egészében vezetéken, rádióan, optikai vagy egyéb elektromágneses eszköz útján történik.
- »a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére«; azt jelenti, hogy az adatok továbbításával nyújtott szolgáltatás egyéni kérelemre történik.

Azoknak a szolgáltatásoknak a tájékoztató jegyzékét, amelyek nem tartoznak e meghatározás alá, az V. melléklet tartalmazza.

[...]

5. »szolgáltatásokra vonatkozó szabály«; a 2. pont értelmében vett szolgáltatási tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó általános jellegű követelmény, különösen a szolgáltatóra, a szolgáltatásokra és a szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó rendelkezések, ide nem értve az olyan szabályokat, amelyek nem kifejezetten az említett pontban meghatározott szolgáltatásokra vonatkoznak.

[...]

E meghatározás alkalmazásában:

- valamely szabályt kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak kell tekinteni, ha figyelembe véve az indokolását és a rendelkező részét, annak összes vagy néhány egyedi intézkedésének kifejezett célja és tárgya az ilyen szolgáltatások kifejezett és célzott módon történő szabályozása,
- valamely szabályt nem lehet kifejezetten az információs társadalom szolgáltatásaira irányulónak tekinteni, ha az az ilyen szolgáltatásokat csak hallgatólagos vagy esetleges módon érinti;

[...]

11. »műszaki szabály«: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén *de jure* vagy *de facto* kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 10. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

A *de facto* műszaki szabályok a következőket foglalják magukban:

- valamely tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek vagy a szolgáltatással kapcsolatos műszaki leírásokra, vagy más követelményekre, illetve szabályokra vonatkoznak, vagy olyan szakmai vagy gyakorlati szabályzatokra, amelyek viszont a szolgáltatással kapcsolatos műszaki leírásokra vagy más követelményekre, illetve szabályokra vonatkoznak, és amelyek betartása feltételezi a fent említett törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések által előírt kötelezettségeknek való megfelelést,

[...]

- műszaki leírások vagy más követelmények, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályok, amelyek az ezeknek való megfelelés ösztönzése által termékek fogyasztására vagy szolgáltatások igénybevételére hatással bíró adó- vagy pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatosak; ide nem értve a nemzeti társadalombiztosítási rendszerekkel kapcsolatos műszaki leírásokat vagy más követelményeket, illetve szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.

[...]”

4 Ezen irányelv a 8. cikkének (1) bekezdésében előírja:

„A 10. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő. A Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is.”

A dán jog

5 A lov om visse spil, lotterier og væddemålnak (szerencsejátékokról, sorsjátékokról és fogadásokról szóló törvény, a továbbiakban: szerencsejátékokról szóló törvény) a 2003. március 26-i lov nr. 204 af 26 marts 2003 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb (a bizonyos szerencsejátékokról, sorsjátékokról és fogadásokról szóló törvény és más törvények módosításáról, valamint a ló- és kutyaverseny-fogadásról szóló törvény hatályon kívül helyezéséről szóló 204. sz. törvény; a továbbiakban: módosító törvény) alapján az alapeljárásra alkalmazandó változata szerinti 10. §-a szövege a következő.

„(1) pénzbüntetéssel vagy hat hónapig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő [...], aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból

1) az 1. §-ban szereplő engedély nélkül Dániában szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást kínál,

2) az 1. § szerinti engedély hatálya alá nem tartozó szerencsejátékban, sorsjátékban vagy fogadásban való részvételt közvetít,

[...]

(3) pénzbüntetéssel büntetendő [...], aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból

[...]

3) az 1. § szerinti engedély hatálya alá nem tartozó szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást reklámoz.”

6 A szerencsejátékokról szóló törvény 1. §-ának (1) bekezdése értelmében szerencsejátékokra, sorsjátékokra és fogadásra vonatkozó engedély kiadására az adóügyekért felelős miniszter jogosult, amely engedély a törvény 2. §-ának (1) bekezdése értelmében csak egyetlen társaság részére adható meg.

7 A módosító törvény elfogadásához vezető törvénytervezet indokolása szerint a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontjában kitűzött célok a következők voltak:

„A javaslat szerint a törvény által nem engedélyezett szerencsejátékokra, sorsjátékokra és fogadásokra reklámtilalmat kell elrendelni.

Ez a módosítás megfelel a jelenleg a lóversenyfogadásokról szóló törvény 12. §-ának (3) bekezdésében szereplő tilalomnak, de pontosítja a fogadásról és sorsjátékokról szóló törvény 10. §-ának (4) bekezdését.

E tilalom célja, hogy a dán hatóságok engedélyével rendelkező szerencsejáték-szolgáltatókat védje az olyan vállalkozásokkal való versennyel szemben, amelyek nem rendelkeznek ilyen engedéllyel, és ezért jogszerűen nem tudnak Dániában szerencsejátékot kínálni vagy közvetíteni.

A törvény értelmében a szerencsejáték-szolgáltatók tevékenységére és üzletszerű ajánlatára vonatkozó információk bármilyen formájú bejelentése vagy közlése reklámozásnak minősül.

Ez a tilalom azonban nem vonatkozik a nyomtatott vagy digitális sajtóban megjelenő szerkesztőségi cikkekben szereplő hivatkozásokra.

A tilalom valamennyi médiumra kiterjed. A reklámozás ezért a nyomtatott sajtóban, a rádióban, a televízióban és a digitális sajtóban – például reklámcsík formájában – egyaránt tilos.

A 10. § (3) bekezdése 3. pontjának alkalmazásában a szerencsejáték-szolgáltatók tevékenységének, különösen honlapjuknak, címüknek stb. a reklámozása is tilos.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 8 B. Falbert és P. Madsen a dán *Ekstra Bladet* napilap korábbi, illetve jelenlegi főszerkesztője, amely napilap a JP/Politikens Hus társaság tulajdonában áll.
- 9 Az alapeljárás alperesei ellen büntetőeljárás indult a kérdést előterjesztő bíróság előtt többek között a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdése 3. pontjának megsértése miatt, mivel az *Ekstra Bladet* napilapban, valamint e napilap internetes oldalain, így a www.ekstrabladet.dk és a www.ekstrabladet.tv oldalon olyan, fogadással foglalkozó, Dániában szerencsejátékokat és fogadásokat kínáló társaságok reklámhirdetéseit tették közzé, amelyek e tevékenységre nem kaptak engedélyt.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a módosító törvényt a 98/34 irányelv értelmében vett „műszaki szabály[nak]” kell-e minősíteni, és hogy ebből következően azt ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján közölni kell-e a Bizottsággal.
- 11 E bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben különösen azt kell megvizsgálni, amint azt az alapeljárás alperesei előtte hangsúlyozzák, hogy a módosító törvényt a 98/34 irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében vett „szolgáltatásra vonatkozó szabály[nak]” kell-e tekinteni, amennyiben az kifejezetten az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra irányul.
- 12 Az említett bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a módosító törvény hatálybalépését megelőzően Dániában csak a külföldi szolgáltatók által fizikai értékesítési csatornákon keresztül folytatott játékszervezés esett tilalom alá, valamint hogy e törvény célja és tárgya, amint az a jogszabálytervezet előkészítő anyagaiból következik, a külföldi szolgáltatók által Dánia területén folytatott játékszervezésre vonatkozó tilalomnak az internet útján kínált játékokra való kiterjesztése.
- 13 Amennyiben a módosító törvény a korábban már fennálló tilalomnak az új szolgáltatásokra való kiterjesztésére irányult, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e törvény nem csak „hallgatóságos vagy esetleges módon” vonatkozik az online játékok kínálására és a hozzá kapcsolódó reklámozásra. Épp ellenkezőleg, olyan szabályozásról van szó, amely az információs társadalom új szolgáltatásaihoz való hozzáférésre vonatkozik, amelyek tekintetében, amint az az irányelv előkészítő anyagaiból következik, a 98/34 irányelv megköveteli a Bizottság értesítését. E tekintetben nem bír jelentőséggel az a körülmény, hogy a módosító törvény miatt a játékok terjesztése, akár online, akár hagyományos úton (offline) kínálták azokat, tilalom alá esett.

- 14 E körülmények között a Københavns byret (koppenhágai körzeti bíróság, Dánia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Olyan szabály szerepel-e ebben az ügyben, amelyet a [98/34] irányelv 1. cikkének 1., 2., 5. és 11. pontjával együttesen értelmezett 8. cikke (1) bekezdés[e] szerint be kellett volna jelenteni, amennyiben az alábbi helyzet áll fenn:

- a) a bizonyos szerencsejátékokról, sorsjátékokról és fogadásokról szóló törvény módosításáról szóló módosító jogszabály kerül bevezetésre, amelyben szankcióval sújtják egyebek mellett azt, aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból »Dániában az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást kínál«, továbbá, aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból »az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást reklámoz«,

valamint

- b) a módosító jogszabály tervezetére tett észrevételek szerint a fenti szankciót kilátásba helyező jogszabály célja, hogy a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált és közvetlenül a dán piacot célzó szerencsejátékokra tilalmat vezessen be, vagy azt pontosítsa, részben úgy, hogy megtiltja egyebek mellett a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált szerencsejátékok reklámozását; továbbá ugyanezen észrevételek szerint kétségtelen, hogy a módosítások előtt hatályban lévő szabályok értelmében a szerencsejáték jogellenes, amennyiben valamely Dánián kívüli szerencsejáték-társaság a játékberendezések Dánia határain belüli fizikai értékesítésére szolgáló értékesítési csatornákat használja; kétséges azonban, hogy tilalom alá esnek azok a külföldi játékok, amelyek olyan dániai játékosokat céloznak meg, akik fizikailag Dánián kívül helyezkednek el, és ezért a hatálya alá tartozó szerencsejáték-formákat pontosítani kell. Ezenkívül az előkészítő anyagokból kitűnik, hogy azt javasolják, hogy az említett törvény alapján nem engedélyezett szerencsejátékokra, sorsjátékokra és sportfogadásra reklámtilalmat rendeljenek el, valamint hogy a módosítás megfelel a lóversenyfogadásokról szóló törvény 12. §-a (3) bekezdésének, de pontosítja a sportfogadásról és sorsjátékokról szóló törvény 10. §-ának (4) bekezdését. A megjegyzések továbbá leszögezik, hogy a tilalom célja, hogy a dán hatóságok engedélyével rendelkező szerencsejáték-szolgáltatókat az olyan vállalkozásokkal való versennyel szemben védje, amelyek nem rendelkeznek ilyen engedéllyel, és ezért jogszerűen nem tudnak Dániában szerencsejátékot kínálni vagy közvetíteni.”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 15 Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a 98/34 irányelv 1. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés, amely büntetőjogi szankciókat állapít meg a szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás nemzeti területen való engedély nélküli kínálása, valamint az engedély nélkül kínált szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás reklámozása esetére, az e rendelkezés értelmében vett műszaki szabálynak minősül, amely az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik.
- 16 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a nemzeti rendelkezések, amelyek a vállalkozások alapítására vagy a vállalatok által történő szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételek előírására korlátozódnak, így például az olyan rendelkezések, amelyek valamely szakmai tevékenység gyakorlását előzetes engedélytől teszik függővé, nem minősülnek a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontja értelmében vett műszaki szabályoknak (lásd ebben az értelemben különösen: 2016. február 4-i Ince ítélet, C-336/14, EU:C:2016:72, 76. pont; 2017. február 1-jei Municipío de Palmela ítélet, C-144/16, EU:C:2017:76, 26. pont).

- 17 A jelen ügyben meg kell állapítani, amint azt a főtanácsnok az indítványának a 31. és 32. pontjában megjegyzi, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (1) bekezdésének 1. pontjához hasonló nemzeti rendelkezést, amennyiben az szankcionálja a szerencsejátékok előzetes engedély nélküli kínálását, olyan rendelkezésnek kell minősíteni, amely a fenti pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „előzetes engedélytől teszi függővé e tevékenység gyakorlását”.
- 18 Következésképpen az ilyen rendelkezés nem tartozik a 98/34 irányelv 1. cikke szerinti „műszaki szabály” fogalmának hatálya alá.
- 19 Azon kérdést illetően, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontja, amely szankcionálja az engedély nélkül kínált szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás reklámozását, a 98/34 irányelv 1. cikke értelmében vett „műszaki szabály[nak]” minősül-e, amely ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik, először is meg kell jegyezni, hogy jóllehet szoros kapcsolat áll fenn a szerencsejátékokról szóló törvénynek a szerencsejáték előzetes engedély nélküli kínálását szankcionáló 10. §-a (1) bekezdése 1. pontja és ezen törvénynek az engedély nélkül kínált ilyen szerencsejáték reklámozását szankcionáló 10. §-a (3) bekezdésének a 3. pontja között, ebből azonban nem következik az, hogy ez utóbbi rendelkezést olyan rendelkezésnek kell minősíteni, amely a jelen ítélet 16. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „előzetes engedélytől teszi függővé valamely tevékenység gyakorlását”. Az ilyen rendelkezések ugyanis – a közöttük fennálló szoros kapcsolat ellenére – eltérő funkcióval és hatállyal rendelkeznek (lásd ebben az értelemben: 2016. október 13-i M. és S. ítélet, C-303/15, EU:C:2016:771, 28. pont).
- 20 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy a Bírósághoz benyújtott iratokból nem állapítható meg, hogy a módosító törvény, amelynek révén az engedély nélkül kínált szerencsejáték reklámozását szankcionáló 10. § (3) bekezdésének a 3. pontja beillesztésre került, módosította-e a korábbi szerencsejátékokról szóló törvényeket, különösen azzal, hogy kiterjesztette a hatályukat a külföldi szerencsejáték-szolgáltatókra, vagy az – épp ellenkezőleg – az említett korábbi jogszabályok pontosítására és világossá tételére szorítkozott.
- 21 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy annak megállapítása, hogy az engedély nélkül kínált szerencsejáték reklámozásának a szerencsejátékokról szóló törvény 10. § (3) bekezdése 3. pontja szerinti, különösen a külföldi szerencsejáték-szolgáltatók által kínált online szerencsejátékok tekintetében való tilalmát már a korábbi szerencsejátékokról szóló törvények is előírták-e, ily módon a módosító törvény csupán e tilalom pontosítására szorítkozott, vagy – épp ellenkezőleg – az említett tilalmat a módosító törvénnyel illesztették-e be a szerencsejátékokról szóló törvénybe, olyan nemzeti jogi kérdésnek minősül, amely a kérdést előterjesztő bíróság hatáskörébe tartozik (lásd ebben az értelemben: 2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 83. pont).
- 22 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a módosító törvény elfogadásához vezető törvénytervezet csak akkor tartozik a 98/34 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség hatálya alá, ha az engedély nélkül kínált szerencsejáték reklámozásának a különösen a külföldi szerencsejáték-szolgáltatók által kínált online szerencsejátékok tekintetében való tilalma a módosító törvény révén kerül bevezetésre e szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontjába.
- 23 Ugyanis ahhoz, hogy valamely új nemzeti szabályozás műszaki szabálynak minősüljön, amelyet a 98/34 irányelv alapján közölni kell, az nem korlátozódhat arra, hogy – anélkül, hogy ahhoz műszaki leírást, új vagy kiegészítő követelményeket fűzne – megismétli vagy felváltja a Bizottsággal megfelelően közölt fennálló műszaki szabályokat (lásd ebben az értelemben: 2005. április 21-i Lindberg ítélet, C-267/03, EU:C:2005:246, 85. pont).

- 24 Abban az esetben, ha az engedély nélkül kínált szerencsejáték reklámozásának a tilalmát a módosító törvény illesztette be a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontjába, különösen e rendelkezés hatályának a külföldi szerencsejáték-szolgáltatók által kínált online szerencsejátékokra való kiterjesztésével, meg kell vizsgálni, hogy e rendelkezés a 98/34 irányelv értelmében vett „technikai szabály[nak]” minősül-e.
- 25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a „műszaki szabály” fogalma négyféle intézkedési kategóriát foglal magában, így először is a 98/34 irányelv 1. cikkének 3. pontja értelmében vett „műszaki leírás[t]”, másodszer az ezen irányelv 1. cikkének 4. pontjában meghatározott „egyéb követelmények[et]”, harmadszor az említett irányelv 1. cikkének 5. pontjában meghatározott „szolgáltatásra vonatkozó szabály[t]”, negyedszer pedig a „tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései[t], [...] amelyek [ugyanezen irányelv 1. cikkének 11. pontja szerint] megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítését vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását” (2016. február 4-i Ince ítélet, C-336/14, EU:C:2016:72, 70. pont; 2016. október 13-i M. és S. ítélet, C-303/15, EU:C:2016:771, 18. pont).
- 26 A jelen ügyben először is azt kell megvizsgálni, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontja „műszaki szabály[nak]” minősíthető-e a 98/34 irányelv 1. §-ának 5. pontja értelmében vett „szolgáltatásokra vonatkozó szabályok” kategóriájához való tartozása alapján.
- 27 Emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv 1. cikkének 2. pontja értelmében a „műszaki szabály” e kategóriája kizárólag az információs társadalom szolgáltatásaira – vagyis bármely távolról, elektronikus úton és a szolgáltatást igénybe vevő egyéni kérelmére nyújtott szolgáltatásra – vonatkozó szabályokat foglalja magában (lásd: 2016. október 13-i M. és S. ítélet, C-303/15, EU:C:2016:771, 21. pont; 2017. február 1-jei Município de Palmela ítélet, C-144/16, EU:C:2017:76, 28. pont).
- 28 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontja főszabály szerint két szolgáltatástípusra vonatkozik, így egyrészt a reklámszolgáltatásokra, amelyek tekintetében e rendelkezés azonnali szankciót ír elő, másrészt pedig a szerencsejáték-szolgáltatásokra, amelyekre a reklámtilalom vonatkozik, és amelyek összességükben nézve a szerencsejátékokról szóló törvény fő tárgyát képezik.
- 29 Márpedig mind a reklámszolgáltatások, mind pedig a szerencsejáték-szolgáltatások, mivel azokat többek között elektronikus úton (online) nyújtják, a 98/34 irányelv 1. cikkének 2. pontja és az ahhoz kapcsolódó jogszabályok alapján ennél fogva a 98/34 irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében vett „szolgáltatásokra vonatkozó szabályoknak” minősíthetők.
- 30 Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy ahhoz, hogy valamely szabályt „szolgáltatásokra vonatkozó szabály[nak]” lehessen minősíteni, annak a 98/34 irányelv 1. cikke 5. pontjában szereplő fogalommeghatározásnak megfelelően „kifejezetten” az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra kell vonatkoznia.
- 31 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontja olyan szabálynak tekinthető-e, amely „kifejezetten” az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra vonatkozik, jóllehet e rendelkezés szövege nem említi kifejezetten az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, és nem tesz semmilyen különbséget az online és a hagyományos úton (offline) nyújtott szolgáltatások között. E bíróság ugyanakkor megjegyzi, hogy a módosító törvény előkészítő anyagaiból, úgy tűnik, az következik, hogy e törvény többek között az említett rendelkezésnek az online szolgáltatásokra való kiterjesztésére irányul.

- 32 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy annak megállapítása során, hogy valamely jogszabály a 98/34 irányelv 1. cikke 5. pontjának első francia bekezdése alapján kifejezetten az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra vonatkozik-e, figyelembe kell venni mind e jogszabály indokolását, mind pedig rendelkező részének a szövegét. Ezenkívül ugyanezen rendelkezés alapján nem szükséges, hogy a szóban forgó jogszabály egészének „kifejezett célja és tárgya” az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabályozása legyen, mivel elegendő, hogy e jogszabály néhány egyedi intézkedésében irányuljon e célra vagy tárgyra.
- 33 Következésképpen, még ha önmagában valamely jogszabály szövegéből nem következik is, hogy az – legalább részben – kifejezetten az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabályozására irányul, például amennyiben a jogszabály szövege – mint a jelen ügyben – nem tesz semmilyen különbséget az online és a hagyományos úton (offline) nyújtott szolgáltatások között, az ilyen cél mindazonáltal egyértelműen levezethető e jogszabály indokolásából, amint az az e tekintetben releváns nemzeti értelmezési szabályoknak megfelelően különösen az említett jogszabály előkészítő anyagaiból kitűnik.
- 34 Másodsor, amint azt a főtanácsnok az indítványának a 63. pontjában megjegyzi, a 98/34 irányelvet módosító 98/48 irányelv (7) és (8) preambulumbekzdéséből az következik, hogy ezen irányelv célja a nemzeti jogszabályoknak az új információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra tekintettel történő kiigazítása és a „szolgáltatások szabad áramlása és a letelepedési szabadság terén azon korlátozások [elkerülése], amely[ek] a belső piac újbóli felaprózódásához [...] vezethetnek”.
- 35 Márpedig ellentétes lenne e céllal, ha valamely olyan jogszabályt illetően, amely e jogszabály előkészítő anyagai alapján célját és tárgyát tekintve egyértelműen arra irányul, hogy egy már fennálló jogszabály hatályát kiterjessze az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra, kizárólag arra tekintettel zárnák ki annak olyan jogszabályként való minősítését, amely kifejezetten a 98/34 irányelv 1. cikkének 5. pontja értelmében vett ilyen szolgáltatásokra vonatkozik, hogy annak rendelkező része nem tartalmaz kifejezett hivatkozást e szolgáltatásokra, hanem azokat egy tágabb szolgáltatásfogalom alá sorolja, amely mind az online, mind pedig a hagyományos úton (offline) nyújtott szolgáltatásokat magában foglalja.
- 36 Ebből következően a szerencsejátékokról szóló törvény 10. §-a (3) bekezdésének 3. pontjához hasonló nemzeti rendelkezés műszaki szabálynak minősül, amelyet elfogadását megelőzően közölni kell a Bizottsággal, amennyiben e rendelkezés előkészítő anyagaiból egyértelműen az következik, hogy az tárgyát és célját tekintve egy már korábban létező reklámtilalomnak az online szerencsejáték-szolgáltatásokra való kiterjesztésére irányul, aminek a megállapítása a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 37 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 98/34 irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés, amely büntetőjogi szankciókat állapít meg a szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás nemzeti területen való engedély nélküli kínálása esetére, e rendelkezés értelmében nem minősül olyan műszaki szabálynak, amely ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik. Ezzel szemben az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés, amely büntetőjogi szankciókat állapít meg az engedély nélkül kínált szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás reklámozása esetére, az e rendelkezés értelmében vett műszaki szabálynak minősül, amely az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik, amennyiben e nemzeti jogi rendelkezés előkészítő anyagaiból egyértelműen az következik, hogy az tárgyát és célját tekintve egy már korábban létező reklámtilalomnak az online szerencsejáték-szolgáltatásokra való kiterjesztésére irányul, aminek a megállapítása a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

- 38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról [helyesen: a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás megállapításáról] szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés, amely büntetőjogi szankciókat állapít meg a szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás nemzeti területen való engedély nélküli kínálása esetére, e rendelkezés értelmében nem minősül olyan műszaki szabálynak, amely ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik. Ezzel szemben az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti rendelkezés, amely büntetőjogi szankciókat állapít meg az engedély nélkül kínált szerencsejáték, sorsjáték vagy fogadás reklámozása esetére, az e rendelkezés értelmében vett műszaki szabálynak minősül, amely az említett irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik, amennyiben e nemzeti jogi rendelkezés előkészítő anyagaiból egyértelműen az következik, hogy az tárgyat és célját tekintve egy már korábban létező reklámtilalomnak az online szerencsejáték-szolgáltatásokra való kiterjesztésére irányul, aminek a megállapítása a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások

i — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, 15., 28., 36. és 37. pontjában, valamint rendelkező részében az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.